

Uchwała Nr 100/2004
Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej we Wrocławiu
z 8 grudnia 2004 roku

w sprawie stwierdzenia nieważności części uchwały Rady Gminy Kłodzko
Nr 177/IV//2004 z dnia 8 listopada 2004 roku w sprawie określenia wysokości
stawek podatku od nieruchomości na rok 2005

Na podstawie art.18 ust.1 pkt 1 ustawy z dnia 7 października 1992 roku o regionalnych izbach obrachunkowych (tekst jednolity Dz.U. z 2001 roku Nr 55 poz.577 ze zm.) oraz art.91 ust.1 ustawy z dnia 8 marca 1990 roku o samorządzie gminnym (tekst jednolity Dz. U. z 2001 roku Nr 142, poz.1591 ze zm.), Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej we Wrocławiu uchwala, co następuje:

§ 1.

Stwierdza się nieważność § 2 uchwały Rady Gminy Kłodzko Nr 177/IV/2004 z dnia 8 listopada 2004 roku w sprawie określenia wysokości stawek podatku od nieruchomości na rok 2005 r z powodu istotnego naruszenia art. 5 ust. 2 i 3 ustawy z dnia 12 stycznia 1991 roku o podatkach i opłatach lokalnych (tekst jednolity Dz. U. z 2002 roku Nr 9 poz.84 ze zm.) oraz konstytucyjnych zasad państwa prawnego i równości wszystkich obywateli wobec prawa, wyrażonych w art. 2 i 32 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. Z 1997 roku Nr 78 poz. 483).

§ 2.

Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Uzasadnienie

Uchwała Rady Gminy Kłodzko Nr 177/IV//2004 z dnia 8 listopada 2004 roku w sprawie określenia wysokości stawek podatku od nieruchomości na rok 2005 wpłynęła do Regionalnej Izby Obrachunkowej we Wrocławiu – Zespół w Wałbrzychu 16 listopada 2004 roku.

Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej we Wrocławiu stwierdziło, iż Rada Gminy przedmiotową uchwałą wprowadziła regulacje o następującej treści:

“Stawki podatku określone w §1 od nieruchomości użytkowanych przez emerytów oraz osoby na zasiłku przedemerytalnym obniża się do wysokości:

- od pozostałych części od 1m² powierzchni użytkowej : 3,01 zł
- od pozostałych gruntów – za 1 m² powierzchni : 0,19 zł

Zgodnie z art. 5 ust. 2 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych, przy określaniu wysokości stawek podatku od nieruchomości od gruntów, rada gminy może różnicować ich wysokość dla poszczególnych rodzajów przedmiotów opodatkowania, uwzględniając w szczególności lokalizację, rodzaj prowadzonej działalności, rodzaj zabudowy, przeznaczenie i sposób wykorzystania gruntu. Natomiast zgodnie z art. 5 ust. 3 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych, przy określaniu wysokości stawek podatku od nieruchomości od budynków lub ich części, rada gminy może różnicować ich wysokość dla poszczególnych rodzajów przedmiotów opodatkowania, uwzględniając w szczególności lokalizację, sposób wykorzystania, rodzaj zabudowy, stan techniczny oraz wiek budynków. Wprowadzenie przez Radę Gminy Kłodzko “specjalnych” stawek dla określonych imiennie grup podatników, dla których jedynym źródłem utrzymania jest emerytura i zasiłek, w sposób istotny narusza postanowienia art. 5 ust. 2 i 3 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych.

Ponadto istotną wadą przyjętej przez Radę Gminy Kłodzko regulacji jest jej niezgodność z art. 2 i art. 32 ustawy z dnia 2 kwietnia 1997 roku Konstytucja RP (DZ. U. Nr 78 poz.483), tj. zasadę demokratycznego państwa prawnego oraz prawa do równego traktowania przez władze publiczne. Przyjęta regulacja w tym przedmiocie w istotny sposób narusza postanowienia art. 32 ust. 1 Konstytucji RP, który stanowi: “Wszyscy są wobec prawa równi. Wszyscy mają prawo do równego traktowania przez władze publiczne”.

Biorąc powyższe pod uwagę Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej we Wrocławiu postanowiło jak w sentencji.

Na niniejszą uchwałę Radzie Gminy Kłodzko przysługuje skarga, którą wnosi się do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego, ul. Świętego Mikołaja 78/79, za pośrednictwem Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej we Wrocławiu w terminie 30 dni od dnia jej doręczenia.

Przewodniczący Kolegium
Regionalnej Izby Obrachunkowej
we Wrocławiu

/-/ dr Bogdan Cybulski